

[Hans Pinstrup.]

mange Ejendomsoverdragelser, der ikke kommer ind under en saadan Bestemmelse, og hvor en Afgivelse fra Tinglysningsgrænsen vilde være heldig og rigtig, vilde der dog derved være strakt en Haand ud og være skabt en Mulighed for den Landboungdom, der ønsker at stifte Hjem, og som naturligt ikke kan affinde sig med at vente Aar efter Aar.

Jeg vil meget indtrængende henstille, at dette Forslag overvejes, at man overvejer Betydningen af, at der ikke lykkes af for den naturlige Omsætning af Ejendomme mellem ældre og yngre Landmænd. Lad os dog være taknemmelige for, at der trods alt findes en Landboungdom, der er rede til at sætte opsparede Midler, Kræfter og Arbejdsevne ind paa en Gerning i egen Bedrift. Tag Mulighederne og Troen fra den opvoksende Landboungdom, og man vil faa at se en bred Strøm af unge, som søger til Byerne, og som i Kraft af deres Indstilling og Arbejdsvilje slaar andre ud i Arbejdsløsheden. Intet kan være mere ødelæggende for Dygtiggørelse og Fremskridt i Landbruget, og derfor maa der aabnes Adgang til egen Bedrift. At udelukke det Slægtled af unge, der vokser op i Krigsaarene og derfor staar uden store Kapitaler, er Uret og vil have alvorlige Følger. Og glemmes maa i denne Forbindelse ikke det praktiske Livs mangfoldige Erfaringer for, hvor langt længere Dygtighed og Arbejdsmod rækker end Kapital, som hurtigere end det første smuldrer bort.

Statistikken viser, at Salget af Ejendomme er stærkt nedadgaaende, i sidste Kvartal i 1941 endog kun 60 pCt. sammenlignet med det tilsvarende Kvartal i 1940. Tiden opfordrer heller ikke Landboungdommen til forceret Køb af Ejendomme, men jeg betragter det som noget værdifuldt og paakrævet, at der aabnes en Mulighed for unges Køb, hvor de finder Ejendomme, maaske med uudnyttede Muligheder, hvor nye Værdier kan skabes til Gavn for baade de unge og Samfundet; Forholdene er jo meget forskellige Landet over saavel prismæssigt som dyrkningsmæssigt.

Jeg skal gentage, at det er mit Haab, at dette for mange Hjem med voksen Ungdom dybt alvorlige Spørgsmaal maa blive overvejete, inden Lovforslaget gennemføres, og at en Ændring maa indføres, der gaar ud paa at forhøje Tinglysningsgrænsen for Landboungdommens første Køb af Ejendom, saa at Adgangen til egen Bedrift derigennem gøres mulig.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Jeg takker samtlige Ordførere og takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup for den Velvilje, han trods sin Kritik dog lagde for Dagen over for det foreliggende Lovforslag, forudsat at der kunde indføres visse Ændringer. Jeg forstaaer meget vel hele den Tale, og berettigede Tale, om Vanskeligheden for de unge, som har uddannet sig til at drive et Landbrug i Fremtiden. Men det er nu engang saadan her i Verden, at hvis man vil et Maal, maa man ogsaa ville Midlerne, selv om der er knyttet visse Ubehageligheder dertil. Det kan ikke nytte, at man hævder, at man vil naa dette Maal, hvis man ikke vil bruge de Midler, som er nødvendige for at naa Maalet. Man maa vælge mellem enten at lade det hele gaa sin skæve Gang eller ogsaa at tage de Ubehageligheder, som følger med at gennemføre visse Restriktioner. Saadan er det paa dette Omraade, og saadan er det for Resten paa de fleste af de Omraader, som vi i denne Tid griber ind paa, og som vi normalt ikke beskæftiger os overvejende meget med. Jeg skal imidlertid være villig til i Udvalget at forhandle hele Spørgsmaalet om, hvorvidt det er muligt at finde en Løsning.

Det er let nok at finde en Løsning som den, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup antyder, nemlig at sætte en Paragraf eller en Tilføjelse til en Paragraf ind i Lovforslaget om, at disse og hine kan danne Undtagelser; men Spørgsmaalet er jo saa, hvordan noget saadant virker paa det, som Loven i hvert Fald delvis tager Sigte paa at hindre, nemlig Prisstigningen. Hvis man gaar til at undtage visse Købere eller at hæve Pantsætningsgrænsen for den største Part af dem, som køber Ejendomme eller er Efterspørgere efter Ejendomme, skaber man ogsaa derved Mulighed for en større Konkurrence og en større Efterspørgsel efter Ejendomme, og det er ikke helt usandsynligt, at dette kan resultere i, at Ejendommens Priser netop stiger, og maaske tilnærmelsesvis stiger lige saa meget, som man hæver Pantsætningsgrænsen.

Bliver noget saadant Resultatet, opnaar man ikke det Maal, man har sat sig, nemlig at stille de unge bedre, men de skal tværtimod have lige saa megen Kapital selv; de faar en højere Pris og derfor en højere Gæld. Hvor velment end en saadan Foranstaltning vilde være, vilde de unge ikke blive bedre stillet, men tværtimod værre, og saa kan vi vel være enige om, at en saadan Foranstaltning ikke blot ikke er paakrævet, men direkte skadelig.